

ความดีไปจากฉันแล้ววันนี้
พร้อมกับที่ความชั่วเข้าเดินมาใกล้
ในแวดวงความเลวเหมือนเปลวไฟ
ค่อยลามไหม้ความรู้สึกบาปลึกกลง

หลงอยู่ในขอบข่ายซึ่งรายล้อม
สืต่ายอ้อมเผ่าใจให้ปั่นผอง
ติดความชั่วพริ้วต่าง อย่างทะนง
และเริ่มหลง ความเขลา อย่างเมามัน

ยืมเยาะความซื่อสัตย์ที่บดขยี้
ความจริงหลบเล่ห์พลางอย่างเหยียดหยัน
การต่อสู้...ดูท่า...การฆ่าฟัน
ต้องให้มันเหลื่อมเล่ห์...เพทุบาย

ความเป็นสัตว์ซึ่งมารอทำอยู่
เปิดประตูชวนเชื่อ ไม่เบือนหน้า
หลงเหตุแห่งคันทันหาบอ้อบอวย
คือความหมายเหตุการณ์แห่งสันดาน

ในสังคมโลกย์ที่เปราะเปื้อน
หัวใจเหมือนเต็มคราบแห่งบาปหวาน
เหยียบความดีให้หายไปกับกาล
เพื่อประจานความชั่วของตัวเอง

“ความดีที่น่าเกลียด”

ส. ขววิรัตน์